

Donderdag 11 oktober 2012.

Herman wil om 8u. beginnen met zijn eerste operatie? Uiteraard is het later maar ik hoor hem niet klagen dat het assiterend personeel te laat is. Als ik in de operatiezaal binnenkom om wat foto's te nemen en te filmen, ligt de eerste patiënt al op tafel: een blinde vrouw. De operatie verloopt vlot maar zowel voor Herman als de verpleegkundigen is het nog wat zoeken. Voor Herman heeft dit vooral te maken met de operatiezaal die totaal anders is, primitiever alleszins dan deze waarin hij elders gewerkt heeft (Haïti, Lubumbashi). Voor de verpleegkundigen is Herman nieuw en alleen Victor heeft al oogoperaties meegemaakt.

Plots, tijdens de operatie, valt het licht van de operatiemicroscop uit. Ofwel zijn de lampjes kapot, ofwel is er een ander, wie weet, ernstiger defect. Gelukkig is het niet al te erg. Een zekering van de stabilisator is doorgebrand. Op zich is dit evenement een goede les: "Nooit de auto-claaf (2000W – 16A) op de stabilisator (7A maximum) aansluiten!" Die kan/mag dus alleen de operatiemicroscop voeden. Na een korte onderbreking kan de operatie verder gezet worden.

King heeft nog altijd lampen te vervangen. De ladder is een zeer goede hulp. Hij heeft nu geen assistentie meer nodig van twee personen die de ladder moeten vasthouden terwijl hij erop staat.

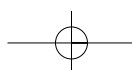
Ik doe voort met de voorbereiding van de elektrische installatie in het nieuwe administratieve gebouw en bekijk daarna nog eens goed de betonnen tafel in het nieuwe labo. Wat een gevaarte! Die tafel is veel te lomp, staat slecht geplaatst en ze ziet er allesbehalve praktisch uit. Wie was hiervan de geniale ontwerper? De bovenlaag, een soort chappe, is op meerdere plaatsen los. Het heeft dus geen zin om die tafel

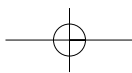

te schilderen. Ik overleg met Benoit, ook met Yves en het besluit is dat die chappelaag eraf moet. Er zal daarna op de ruwe beton geschilderd worden.

Met de boorhamer duurt het amper een half uur om de chappe te verwijderen. King ruimt de brokken op die ik losgemaakt heb. Het is een zeer stoffige boel. Als alles opgeruimd is en het meeste stof verwijderd, zetten we een punt achter onze dag.

In het nieuwe administratieve gebouw toon ik aan King waar de schakelaars en de stopcontacten moeten komen. We overleggen waar en

hoe we de leidingen zullen leggen om zo weinig mogelijk schending te veroorzaken.

Benoit heeft vandaag de verschillende daken op de campus goed bekeken en ook de bestaande cisterne ontsnapte niet aan zijn evaluerende blik. Er blijken slechts enkele daken echt geschikt te zijn om goten aan op te hangen voor de wateropvang. De goot die aan de oude materniteit hangt kan zelfs maar op de helft van haar lengte water collecteren; ze is én slecht opgehangen én geknikt. In tegenstelling tot vorig jaar is het deksel van de cisterne niet meer op slot. Het deksel heeft duidelijk een wrong teveel gehad en nu kan iedereen die dat wil water putten. Uiteraard is dit geen goede zaak want als er in het droge seizoen geen regen valt zal de waterreserve rap uitgeput zijn. Dan heeft het ziekenhuis geen water meer.

Benoit bekeek ook de zogenaamde terrasjes rond de gebouwen. Bij ons noemt men dat een plankier. Die bieden, zoals ze nu gemaakt zijn, weinig bescherming aan de fundamente van die gebouwen. Dat verklaart ook waarom bij

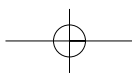
Zo maak je een Sankuruladder.

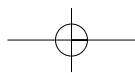

Zo gebruik je een Sankuruladder.

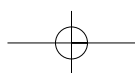
hevige regenval het water de grond onder die terrasjes weg erodeert én de muren onstabiel maakt. Hij heeft ook een van de betonstenen opgetild die men aan het maken is. Zijn conclusie: "Ik nam zo'n steen op bij de hoek. 'k Had hem amper vast of de hoek brak eraf. Die cement zal wel niet van al te beste kwaliteit zijn. Of ze mengen de mortel niet goed noch lang genoeg. Dat moeten we de volgende dagen eens uitproberen."

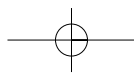
Hij kijkt toe hoe de loodgieter (en wat is hij nog allemaal) een typische 'Sankuru-ladder' maakt: twee lange takken met dwars daarop, horizontaal dus, om de halve meter andere takken genageld, dat zijn dan de sporten. Het is een zeer onstabiel ding waar je eigenlijk niet op wil kruipen. Benoit waagt zich erop om de onderkant van het dak van het operatiekwartier te fotograferen. Hij had zich, eerlijk gezegd, de

Meisje met 'antennes'.

moeite kunnen besparen, ik had die enkele jaren geleden al gefotografeerd.

Benoit is onder de indruk van de 'antennes' van de dames. Antennes zijn dicht aangespannen vlechtjes van het hoofdhaar van sommige dames; de aanblik lijkt wat op antennes. Maar bovenal... hij heeft een boom geplant voor zijn kleinzoon die vorige nacht geboren is: een Eucalyptus, denkt hij geïnspireerd door Henriette, maar ik ben ervan overtuigd dat hij een jonge palmboom geplant heeft.

Soit, Benoit heeft een boom geplant.

Als we na de douche samen op het terras bijeen zitten, is het al na 19u.

Noot.

Er wordt gemeld dat er vandaag geen vliegtuig naar Tshumbe gekomen is. De veiligheidsmaatregelen in Kinshasa rond de 'Francophonie' zouden hiervan de oorzaak zijn. Placide laat 's avonds weten dat hij zich in allerijl naar Lodja gerept heeft in de hoop maandag naar Kinshasa te kunnen vliegen.

De 'wachtzaal' oftalmologie.

